

Sygn. akt I Ca 387/14

WYROK

WIMIENIURZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Iwona Podwójniak

po rozpoznaniu w dniu 28 stycznia 2015 roku w Sieradzu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w W.

przeciwko R. J.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wieluniu z dnia 24 września 2014 roku – sygn. akt I C 483/14

1. oddala apelację,

2. zasądza od pozwanego R. J. na rzecz powódki (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w W. kwotę 600,00 (sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt I Ca 387/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 13 marca 2014 roku (data wpływu) powódka (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie solidarnie na jej rzecz od pozwanych R. J. i K. J. kwoty 5 210,27 zł z ustawowymi odsetkami, a w tym: od kwoty 5 048,77 zł liczonymi od dnia 1 lutego 2014 roku do dnia zapłaty oraz od kwoty 155,40 zł liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty z tytułu opłat za używanie lokalu mieszkalnego stosownie do treści § 143 i 145 statutu (...) Spółdzielni Mieszkaniowej, a nadto zażądała zwrotu kosztów procesu.

Nakazem zapłaty z dnia 26 marca 2014 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt I Nc 372/14 przez referendarza sądowego, nakazano pozwanym R. J.

i K. J., aby solidarnie zapłacili powódce (...) Spółdzielni Mieszkaniowej z siedzibą w W. kwotę 5 210,27 zł wraz z ustawowymi odsetkami,

a w tym od kwoty 5 048,77 zł od dnia 1 lutego 2014 roku oraz od kwoty 155,40 zł od dnia 13 marca 2014 roku do dnia zapłaty, a ponadto kwotę 62,50 zł tytułem kosztów procesu,

w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu, albo wnieśli w tym terminie sprzeciw.

W dniu 6 maja 2014 roku (data stempla pocztowego) pozwany R. J. skutecznie wniósł sprzeciw od przedmiotowego nakazu zapłaty. W uzasadnieniu podniósł, iż nie zgadza się kwota zaległości żądanej przez powódkę, a nadto nie wyjaśniono za jakie okresy płatności czynszu powstała przedmiotowa zaległość, czy składa się na nią tylko czynsz,

czy też inne opłaty oraz za jakie okresy liczone są odsetki, co uniemożliwia pozwanemu weryfikację prawidłowości wyliczenia.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 24 września 2014 roku, sygn. akt I C 483/14, Sąd Rejonowy w Wieluniu zasądził od pozwanego R. J. na rzecz powódki (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w W. kwotę 5 210,27 zł z ustawowymi odsetkami, a w tym: od kwoty 5 048,77 zł liczonymi od dnia 1 lutego 2014 roku, a od kwoty 155,40 zł liczonymi od dnia 13 marca 2014 roku – wszystkie do dnia zapłaty.

Ponadto Sąd zasądził także od pozwanego R. J. na rzecz powódki (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w W. kwotę 1 467,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu i nadał wyrokowi w pkt 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Podstawą rozstrzygnięcia Sądu pierwszej instancji były następujące ustalenia faktyczne.

W dniu 15 listopada 2004 roku pomiędzy pozwanymi R. J. i K. J., a powódką W. Spółdzielnią Mieszkaniową z (...) w W. (dalej: (...)) została zawarta umowa o ustanowienie spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego nr (...) w budynku nr (...) na osiedlu (...) w W. o powierzchni użytkowej 47 m², składającego się z dwóch pokoi, kuchni, łazienki, ubikacji, przedpokoju oraz pomieszczenia przynależnego. Pomiedzy pozwanymi R. J. i K. J. powstała współwłasność spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego, wyrażająca się udziałami odpowiednio 1/100 i 99/100. Pozwany R. J., w chwili zawarcia umowy, był członkiem Spółdzielni Mieszkaniowej w W. (nr rejestru członkowskiego (...)). Do wspólnego zamieszkania w przedmiotowym lokalu zostały zgłoszone: K. J. (siostra członka spółdzielni), L. J. (matka członka spółdzielni) i M. J. (żona członka spółdzielni). Zgodnie z postanowieniem § 7 przedmiotowej umowy członek spółdzielni jest obowiązany wnosić do 15. dnia każdego miesiąca opłaty na pokrycie ponoszonych przez Spółdzielnię wydatków związanych z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości w częściach przypadających na jego lokal, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości stanowiących mienie spółdzielni oraz w zobowiązaniach Spółdzielni z innych tytułów zgodnie z postanowieniami Statutu, a ponadto uczestniczyć w wydatkach związanych z działalnością społeczną, oświatową i kulturalną prowadzoną przez Spółdzielnię, zgodnie z postanowieniami Statutu. W sytuacji, gdy została ustanowiona współwłasność spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu odpowiedzialność z tytułu ponoszenia w/w opłat obciąża także niebędących członkami spółdzielni współwłaścicieli, niezależnie od tego czy zamieszkują i korzystają z lokalu (§ 7 ust. 5).

Pozwani R. J. i K. J. nie wywiązali się w całości z przyjętego na siebie zobowiązania i nie uiszcili obciążających ich opłat z tytułu korzystania z lokalu mieszkalnego nr (...) znajdującego się w bloku nr (...) na os. (...) w W., według stawek ustalonych przez uchwały Rady Nadzorczej (...).

Pismami z dnia 10 lutego 2014 roku powódka wezwała pozwaną do zapłaty zaległości z tytułu zajmowanego lokalu w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania. Pozwani odebrali je w dniu 27 lutego 2014 roku i w określonym terminie nie uregulowali należności.

W tej sytuacji powódka wystąpiła na drogę postępowania sądowego i w dniu 26 marca 2014 roku, uzyskała przeciwko pozwanym nakaz zapłaty wydany w sprawie o sygn. akt I Nc 372/14.

Powyższy nakaz zapłaty został skutecznie zaskarżony przez pozwanego R. J., który w dniu 6 maja 2014 roku wniósł do tutejszego Sądu sprzeciw. Wobec K. J., która sprzeciwu nie wniosła, nakaz zapłaty uprawomocnił się. Natomiast, w stosunku do pozwanego R. J., nakaz zapłaty w części zaskarżonej sprzeciwem utracił moc, a sprawa została przekazana, zgodnie z treścią art. 505 k.p.c., do rozpoznania na rozprawie.

W dniu 14 sierpnia 2014 roku pozwany R. J. uznał powództwo wniesione przez powódkę.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd Rejonowy, uwzględnivszy uznanie przez pozwanego powództwa, zasądził na rzecz powódki dochodzone przez nią roszczenie.

Powyższe rozstrzygnięcie w całości zaskarżył pozwany podnosząc, iż częściowo spełnił dochodzone pozwem świadczenie poprzez zapłatę na rzecz powódki kwoty 285,77 zł.

Strona powodowa wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył.

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

W postępowaniu uproszonym czynności sądu drugiej instancji ograniczają się do kontroli orzeczenia wydanego przez sąd pierwszej instancji, czego wynikiem jest ograniczenie postępowania dowodowego jedynie do dowodu z dokumentu (art. 505¹¹ § 1 k.p.c.). W sytuacji, gdy Sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku zawiera jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa (art. 505¹³ § 2 k.p.c.).

Uznanie powództwa przez pozwanego jest czynnością procesową, odnoszącą się do całości bądź części roszczenia. Może być dokonane poza rozprawą – w piśmie procesowym bądź na rozprawie – ustnie do protokołu. Uznanie powództwa jest aktem dyspozycyjności pozwanego, który nie tylko uznaje samo żądanie powoda, ale i to, że uzasadniają je przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne i godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego to żądanie (orzeczenie SN z dnia 28 października 1976 roku II CRN 232/76 OSNCP 1977, nr 5-6, poz.101, orzeczenie SN z dnia 14 września 1983 roku III CRN 188/83 OSNCP 1984 nr 4, poz. 60, wyrok SN z dnia 18 marca 2011 roku III CSK 127/10 OSNC 2012 nr A, poz.17). Skutkiem uznania powództwa jest pominięcie postępowania dowodowego w zakresie okoliczności objętych uznaniem, wydanie wyroku uwzględniającego powództwo w zakresie objętym uznaniem, zaopatrzenie wyroku rygiorem natychmiastowej wykonalności w przypadku zasądzenia (art. 333 § 1 pkt 2 kpc), zwrot kosztów pozwanemu w przypadku uznania przy pierwszej czynności procesowej i niedania powodu do wytoczenia powództwa (art. 101 kpc). Uznanie powództwa może być odwołane do chwili uprawomocnienia się orzeczenia.

Z mocy art. 213 § 2 k.p.c. sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba, iż jest ono sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Uznanie powództwa odnosi się zarówno do podstawy prawnej jak i faktycznej zgłoszonego żądania i stanowi akt dyspozycyjny podlegający kontroli sądu, tylko z punktu widzenia powyżej wymienionych przesłanek z art. 213 § 2 k.p.c. (SN z 28 października 1976, II CR 232/76, z 14 września 2003 roku III CRN 188/83 z listopada 2011 roku II CSK 70/11, z 9 listopada 2011 roku II CSK 671/10), Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Pod red. A. Zielińskiego i innych – do art. 213, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. pod red. M. Manowskiej – do art. 213 k.p.c.). Innymi słowy poprzez uznanie powództwa pozwany uznaje nie tylko samo żądanie powoda, ale także przytoczone przez niego okoliczności faktyczne, a kryteria kontroli sądu w takiej sytuacji odnoszą się jedynie do skutków prawnego uznania, a nie do okoliczności faktycznych sprawy.

Jak wyraził to Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 22 lutego 2010 roku IV CSK 436/09 „Zgodnie z art. 213 § 2 k.p.c. sąd jest obecnie związany uznaniem powództwa, chyba że jest ono sprzeczne z prawem, przez co rozumie się sprzeczność z przepisami bezwzględnie obowiązującymi, albo zmierza do obejścia prawa lub jest sprzeczne z zasadami współzycia społecznego. Jeżeli żadna z tych okoliczności nie zachodzi sąd jest obowiązany wydać wyrok zgodny z uznaniem powództwa, bez względu na to, czy uznanie znajduje uzasadnienie w okolicznościach sprawy”. Uznanie powództwa w rozumieniu art. 213 § 2 k.p.c. zakłada bowiem stwierdzenie istnienia dochodzonego roszczenia, a tym samym wystąpienie wszystkich przesłanek kreujących jego byt prawny.

Skutkiem uznania powództwa jest pominięcie postępowania dowodowego w zakresie okoliczności objętych uznaniem i wydanie wyroku uwzględniającego powództwo.

Uznanie przez pozwanego w niniejszej sprawie powództwa dotyczącego zaległości w regulowaniu opłat za korzystanie z lokalu mieszkalnego, nie było sprzeczne z prawem ani nie miało na celu obejście prawa. Uznanie to nie pozostawało także w sprzeczności z zasadami współżycia społecznego, w szczególności wbrew stanowisku pozwanego nie sposób było przyjąć, iż będzie skutkowało ono jego pokrzywdzeniem.

Należy bowiem mieć na uwadze, iż powodowa spółdzielnia nie kwestionuje faktu dokonania przez pozwanego wpłaty na kwotę 289,77 zł, wskazując jednak, iż została ona zaliczona na opłaty bieżące, bowiem dłużnik nie wskazał z jakiego jest ona tytułu. Takie postępowanie wierzyciela jest zgodne z regułami opisanym w treści art. 451 k.c. i nie może być skutecznie kwestionowane w niniejszym postępowaniu.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy uznał, iż jest związany uznaniem powództwa przez pozwanego i w związku z tym z mocy art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako bezzasadną.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. i § 6 pkt 4 w zw. z §12 ust.1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).